

TAÐ KOSTAR AT VERA FITTUR

– LIVIR TÚ EITT LÍV, HAR TÚ FITTUR OG BLÍÐUR, LETUR HANA OG HANN KLEINA
TEG ÚT, LETUR TÚ GRUGG HÓPA SEG UPP INNAN Í TÆR. OG Á LÍVSLEIÐINI ER MEIRA
ENN SO KOMIÐ FYRI, AT BIKARIÐ HEVUR VERIÐ FULT, SIGUR FLØGUAKTUELLI M.C.
RESTORFF, SUM ER FARIN Á SKÚLABONK FYRI AT BROYTA LÍVSMYNSTUR

SAMRØÐA

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Hann er kendur sum tann glaði gospel-sangarin og hugfarsligi hotelstjórin. Fryntligur og fyrikomandi. Og altíð til reiðar við einum smittandi smíli.

Tá ið ringasta kreppan í nýggjari tíð neit føroyska samfelagnum fast fyrra partin av 90'unum, sang hann, at tað var ein glotti fyri framman. Og tað var tað sjálvandi – tey vóru bara so syndarliga fá, sum finga eyga á hann, glottan.

62 ára gamli M.C. Restorff hevur ígjøgnum fleiri áratíggju verið profilur í føroyska samfelagnum. Við sang og tónleiki – á útgávum síðani 1971 – hevur hann ríkað føroyskt tónleikalív og givið gospelumhvørvinum lættar og fangandi tónar. Sum inngrógvinn partur av Hotel Hafnia, ið familjan átti og rak í nógv ár, var hann við til at bjóða føroyingum og útlendingum, høgum og lágum, innivist og mat – eitt heim heimanífrá.

Men tað hevur eisini ein kostnað at liva eitt langt lív og altíð verða tann fitti og blíði. Tann, sum nikkar og bukkar. Tann, sum ikki loysir av, og tekur uppgerðirnar áðrenn tær breiða seg, ella

MYND: ALVUR HARALDSEN

ger vart við seg, tá ið tað hevði verið upp á sítt pláss.

– Eg plagi at siga, at mann kann bukka so nógv, at buksirnar skrædna, sigur M.C. hugsin.

Og tað er kanska komið hol á buksirnar hjá M.C., tí hann er farin at ganga á skeið fyri at læra seg at siga frá, og fáa bilbukt við hetta og hitt, sum hann hevur latið hópað seg upp innan í

sær gjøgnum árin. Tíðin er komin til sjálvrannsakan.

– Livir tú eitt lív, har tú fittur og blíður, letur hana og hann kleina teg út, letur tú grugg hópa seg upp innan í tær. Og á lívsleiðini er meira enn so komið fyri at bikarið hevur verið fult. Og er bikarið í tær fult, má og skal tað onkursvegna tømast – annars verður galið, sigur M.C.

Eingin diskusión

M.C. Restorff leggur eitt danskt vikublað á borðið. Hann hevur blaðað upp á eina síðu, har samrøða er við Bengt Burg, sum hevur eina sjónvarpssending saman við 23 ára gamla soni sínum. »Den gamle mand og hvalpen« eitur sendingin, har feðgarnir saman við øðrum kjakast um ymisk evni. Í greinini verður Bengt Burg spurður um, hvat ger hann glaðan, og hann svarar: »Eg eri glaður fyri eina góða diskusión, sum gevur ymiskar vinklar og ger meg klókari.«

– Hetta fær meg at gána – what? Alt frá barni av hevur ein diskusión í mínari verð verið orsök til frástøðu og súrar minur. Heima hjá mammu og pápa bleiv ongantíð diskuterað.

– Nú er tað tíbeter ikki óvanligt at eg hoyri fólk hava eina góða diskusión um okkurt, og hesi koma til eina niðurstøðu og koma víðari. Men sjálvur haldi eg meg ikki fram at fatinum! Havi ongar royndir á økinum og havi altíð roynt at hildið meg burtur frá orðadrátti og konfliktum. Og tá ið tað galt mín egna persón, havi eg ikki evnað at sagt frá, tá ið eg átti at gjørt tað, sigur M.C. Restorff.

– Tað passaði væl saman við tað, sum mamma mín plagdi at siga: »Friðurin leingi livi«. Hon var eitt fantastiskt friðarsøkjandi menniskja, og tað var,